

Karta
över
LAINIAURGRUVAN

belägen inom
Malå socken, Västerbottens län.

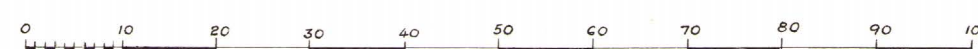
Upprättad på grund av mätningar avslutade i oktober 1945

av

E. Larsson

Legitimerad gruvmätare

Skala 1:800

Kompletteringsmätning till denna karta

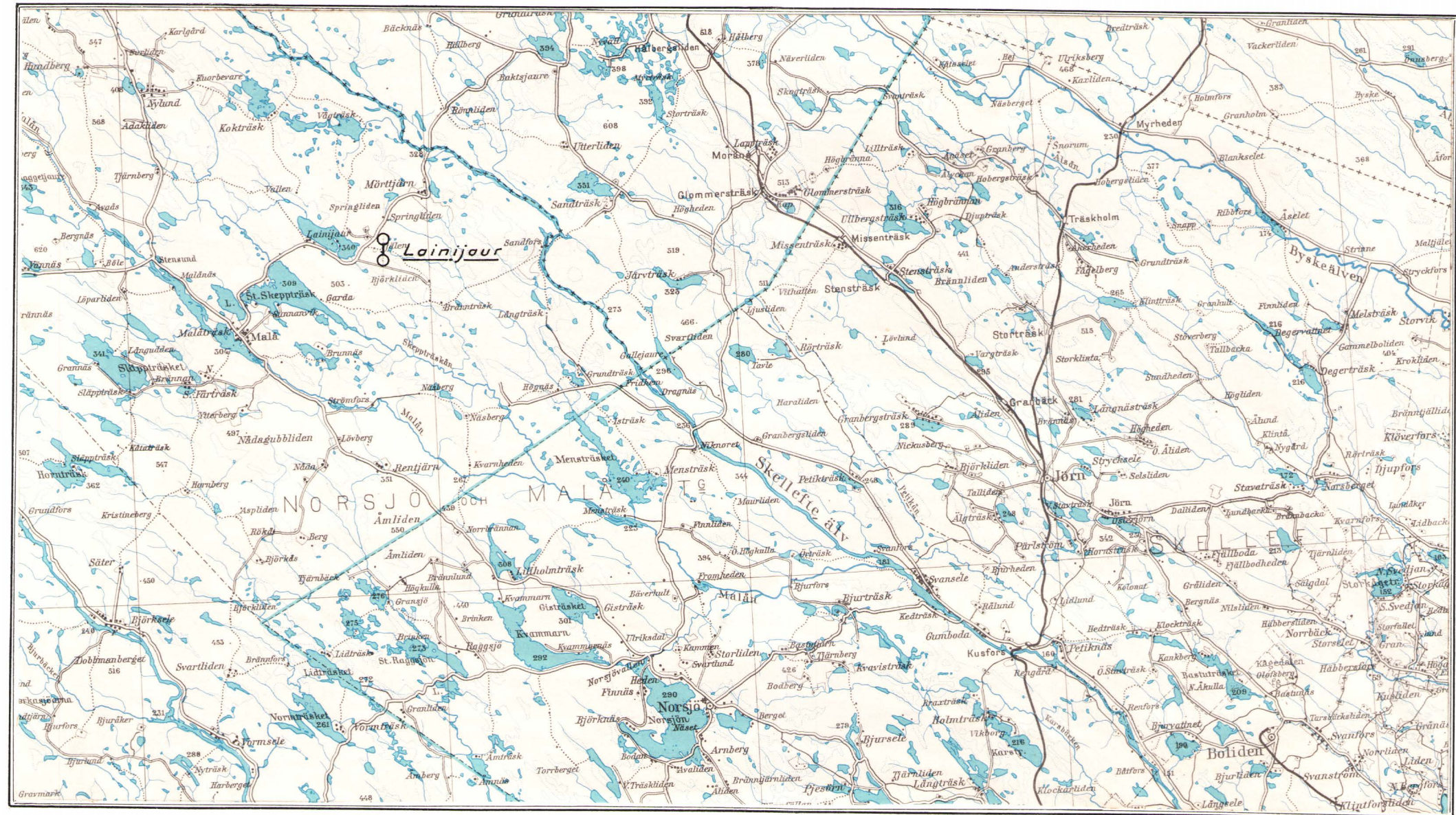
För tiden		Verkställd av	Inlagd på denna karta	
från och med	till och med		under kontroll av	den
19 ² / ₂ 43	19 ³ / ₂ 44	T. Kallstén	C. H. Rudén	
19 ³ / ₂ 44	19 ⁴ / ₂ 45	C. Larsson	C. H. Rudén	19 ⁴ / ₂ 47
Nedlagd 1945, dnr G 3:5/1961				

Register och beteckningar

 A_1

Beskrivning.

Lainijaurgruvan är belägen å fastigheten Ö:a Lainijaurl⁶ inom Malå socken av Västerbottens län ca 78 km nordväst om Boliden och ca 13 km nordost om Malåträsk. Närmaste järnvägsstation är Abborrträsk å linjen Järn-Arvids-
jour och gruvan har förbindelse med landsvägen Malåträsk - Abborr-
träsk.
Å nedanstående översiktskarta i skala 1:400 000 är gruvans läge markerat.

Bolidens Gruvaktiebolag påbörjade vid årsskiftet 1938-39 rekognosceringsmätningar avsedda att sträcka sig över hela det jordtäckta flacka landskap som inom östra delen av Malå socken ligger mellan Skellefte älv och Skäppträskån. En indikation, som låg ca 10 km N om Rackejaur och 13 km NE om Malåträsk och som ur malm-synpunkt såg särskilt lovande ut, undersöktes genom några skärpgropar våren 1940. Därvid blottades en kopparkis-magnetiskmalm och i maj 1940 förelåg den första analysen, som utom en god kopparhalt även visade en betydande halt av nickel.
Diamantbergborrningar påbörjades nu ävensom gravimetriska och något senare magnetiska mätningar. Genom diamantbergborrningar har påvisats att malmen fortsätter i fält till ett djup av minst 170 m. År 1941 sänktes schakt till 30 m:s avv och brytning påbörjades av den del av malmen som låg mellan denna nivå och dagen. Ett nytt schakt sänktes år 1942 till 70 m:s avv och brytningen överflyttades från 30 m, som under tiden utbrutits. Under år 1943 har brytningen fortsatt mellan 30 och 70 m:s nivåerna och samtidigt har ett donlägigt schakt avsänkts från 70 m till ca 105 m och tillredningen av 90 m nivå påbörjats.
Brytningen upphörde den 13 sept. 1945.

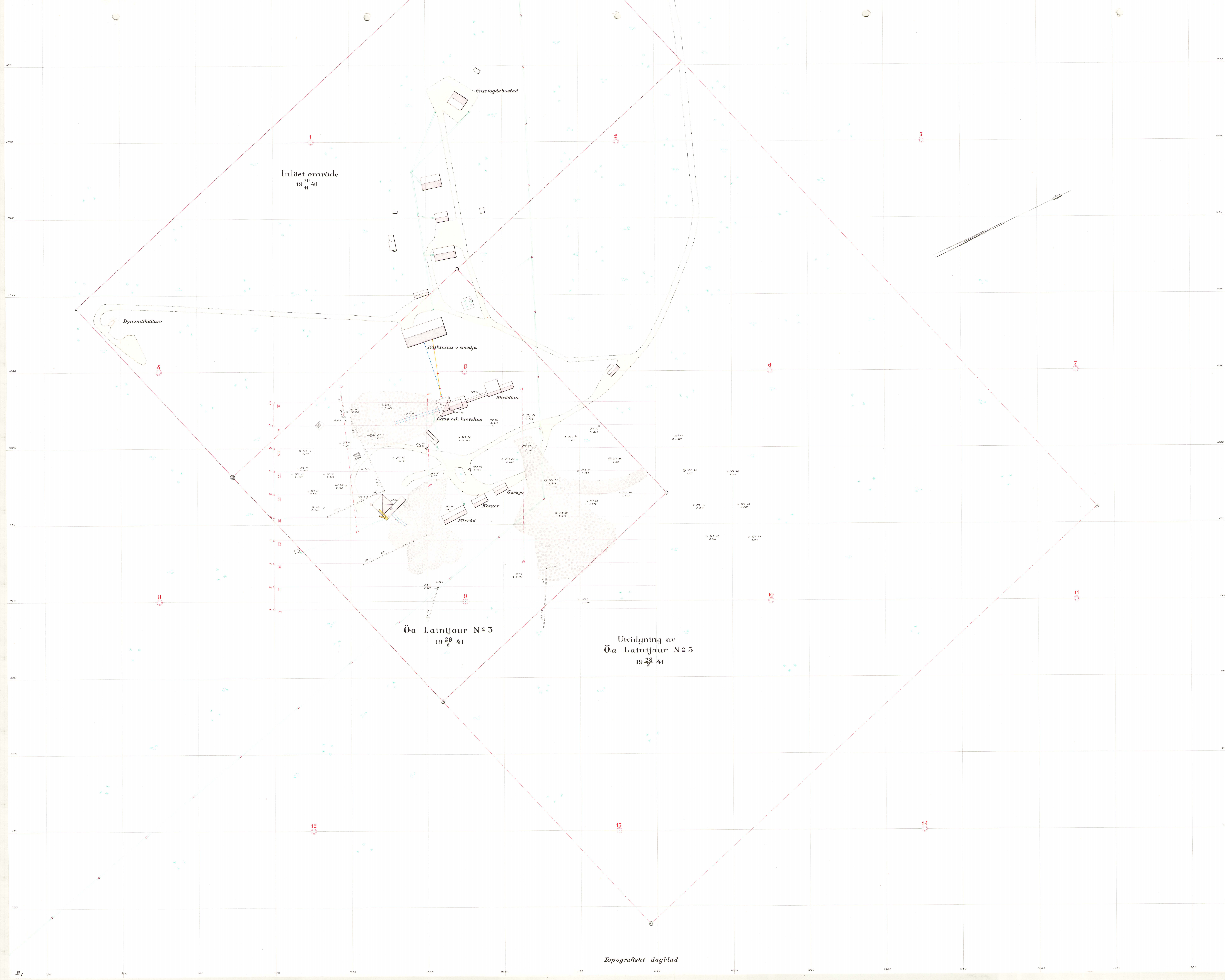
Geologi (efter undersökningar och kartering av Dr. E. Gripl).
Malmkroppen är linjalformig och fältstupar 20°-30° mot NNW, medan dess strykningsriktning är ENE. Dess liggande består av grå, ofta bandade skifferar och hängandet av en olivingabbro, som är intrusiv i skiffern och har assimilerat stora partier av denna. Gabbbron synes bilda en ganska liten intrusionskropp och är endast känd genom konstgjorda blottningar, medan skiffern har stor utbredning och går i dagen i ett flertal håller, dock ej i malmens närhet. Uppåt blir gabbbron allt surare och övergår i en kvartsdiorit.
Grov biotitgranit med kisimpregnation har påträffats i en smal slirartad gång i gabbbron.
Malmen kan indelas i två typer, nickelmagnetiskmalm och nickelarsenikmalm

Nickelmagnetiskmalmen utgör huvudparten, och den ligger mellan skiffern och gabbbron breccierande båda sidobergarterna, framför allt den förra. Denna malmtyp bildar större, kompakta partier, som består av magnetkis med smärre mängder andra malmmineral. Magnetkisen är ofta mycket grovkristallin. Som segringsprodukt innehåller den pentlandit.
Nickelarsenikmalmen är en komplex malm, som är något senare bildad än nickelmagnetiskmalmen och breccierar denna. Den påträffas sällan i större kompakta partier utan förekommer huvudsakligen som smälare sprickfyllnader och brecciekitt. I största mängderna påträffas denna malmtyp i den lättbreccierade skiffern strax under nickelmagnetiskmalmen, men även denna senare liksom gabbbron genomdras av nickelarsenikmalmgångar. Malmen innehåller nickel och kobolt ungefär i proportion 10:1 och dessa metaller bilda med arsenik ett flertal mineral. Malmen innehåller också betydande mängder kapper, ingående i kopparkis och några småmineral. De hittills konstaterade mineralen äro; moucherit, nickelin, arsenikkis, löllingit, koboltglans, saffloritrammelsbergit, smaltit-chloantit, magnetkis, pentlandit, bravoit, pyrit, kopparkis, bornit, vallerit, zinkblände, blyglans, molybdenglans, scheelit, magnetit, ilmenit och möjligen spinell.

Mutsedel			Gällande från		Utfärdad		Kungjord		Delgiven		Utmålslagda	
N ^o	År	Namn	Dag	År	Dag	År	Dag	År	Dag	År	Dag	År
7274	1940	Ö:o Lainijour N ^o 3	21/12	1939	20/1	1940	18/2	1940	19/5	1940	28/2	1941

Uppfordrade ton

Under år			Från driftens början		
År	Rämalm Gräberg	S:a berg	Rämalm Gräberg	S:a berg	
1941	4 560	8 440	13 000	4 560	8 440
1942	24 551	4 143	28 694	29 111	12 583
1943	39 029	4 346	43 375	68 140	16 929
1944	43 345	6 440	49 785	111 485	23 369
1945	25 252	3 440	28 696	136 737	26 813

Inlöst område
19²⁰/₄₁

Dynamithällare

Gruvfogdebostad

Maskinhus o smedja

Strödhus

Lave och hrosshus

Garage

Kontor

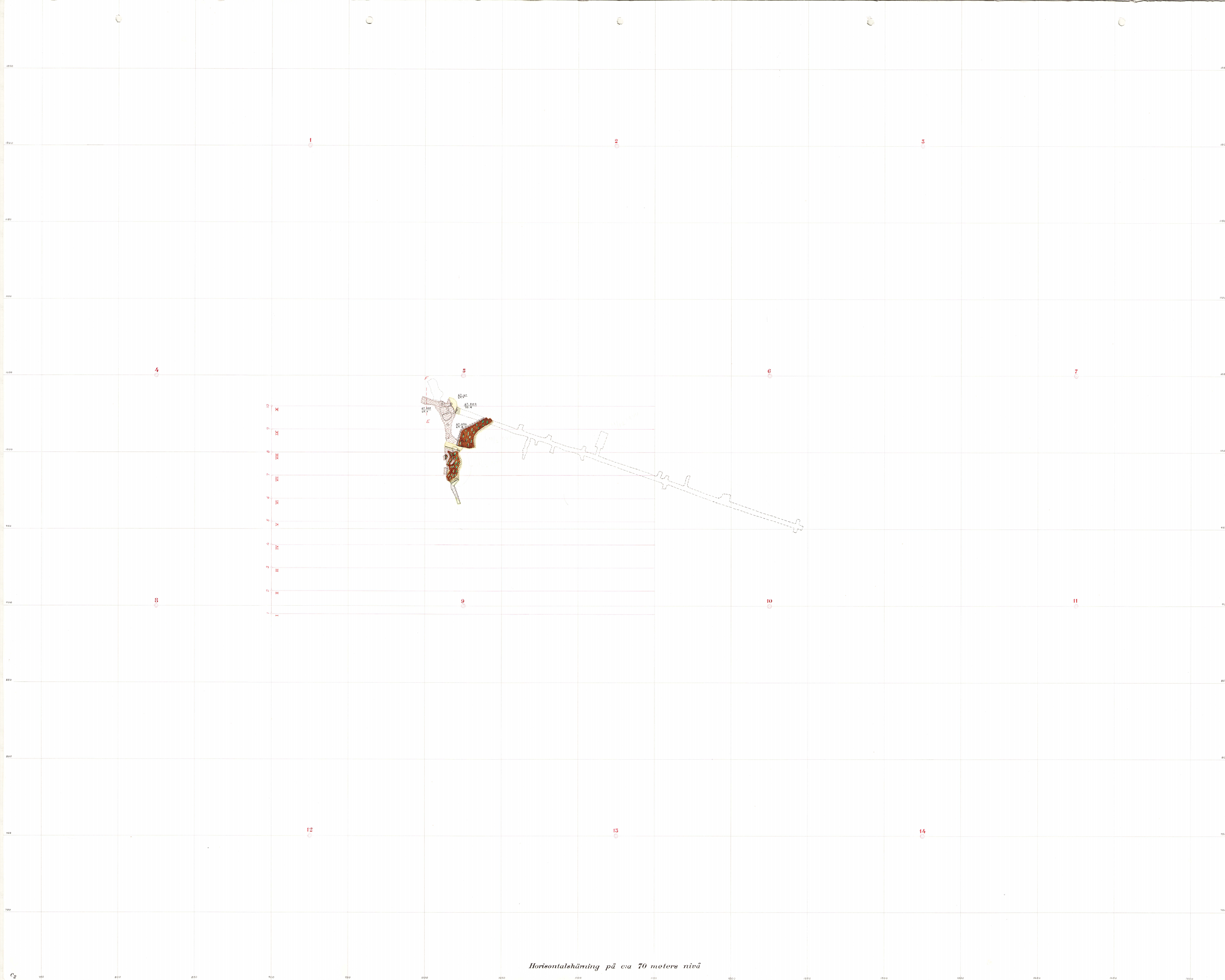
Förråd

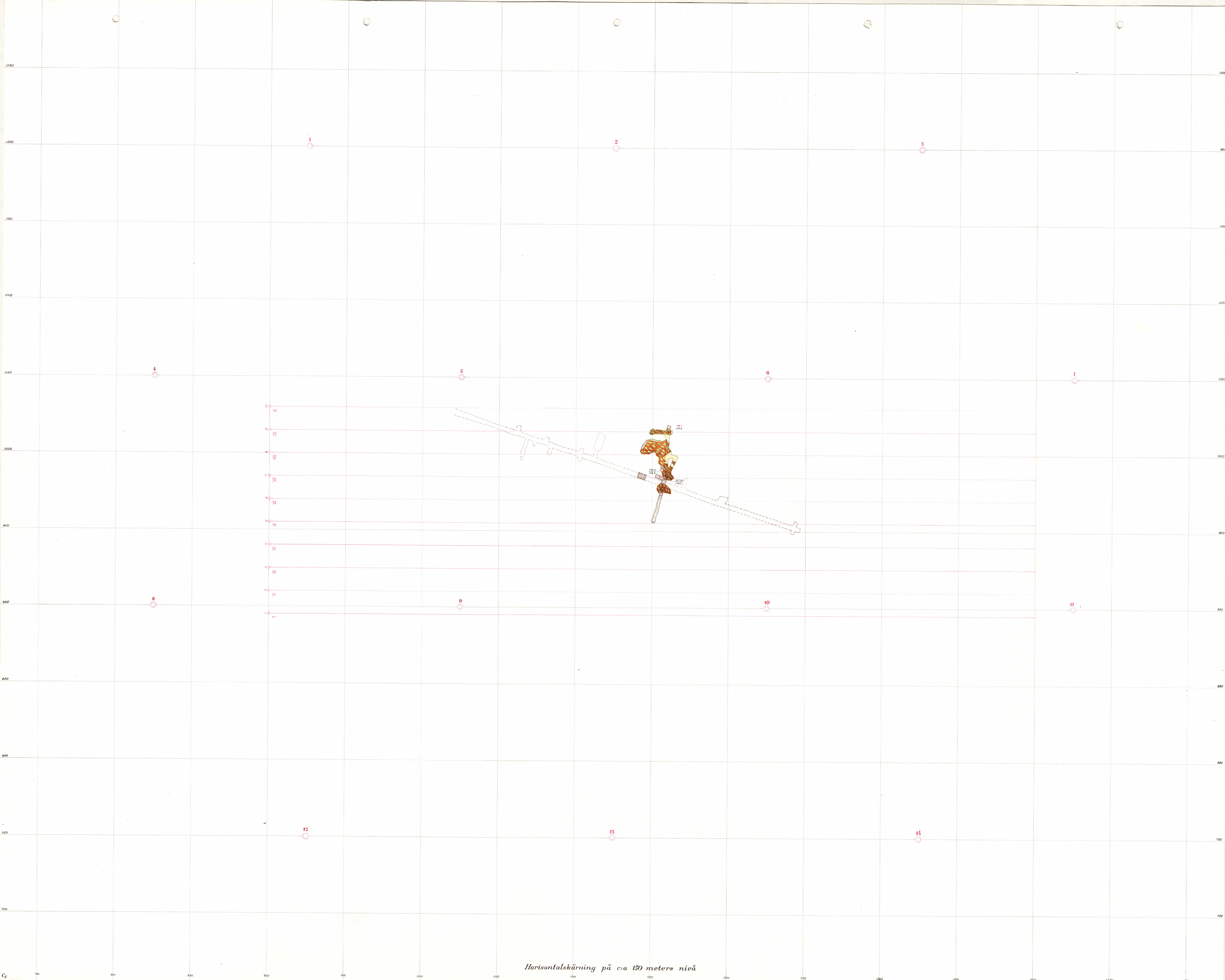
Öa Lainijaur N° 3
19²⁸/₄₁

Utvidgning av
Öa Lainijaur N° 3
19²⁸/₄₁

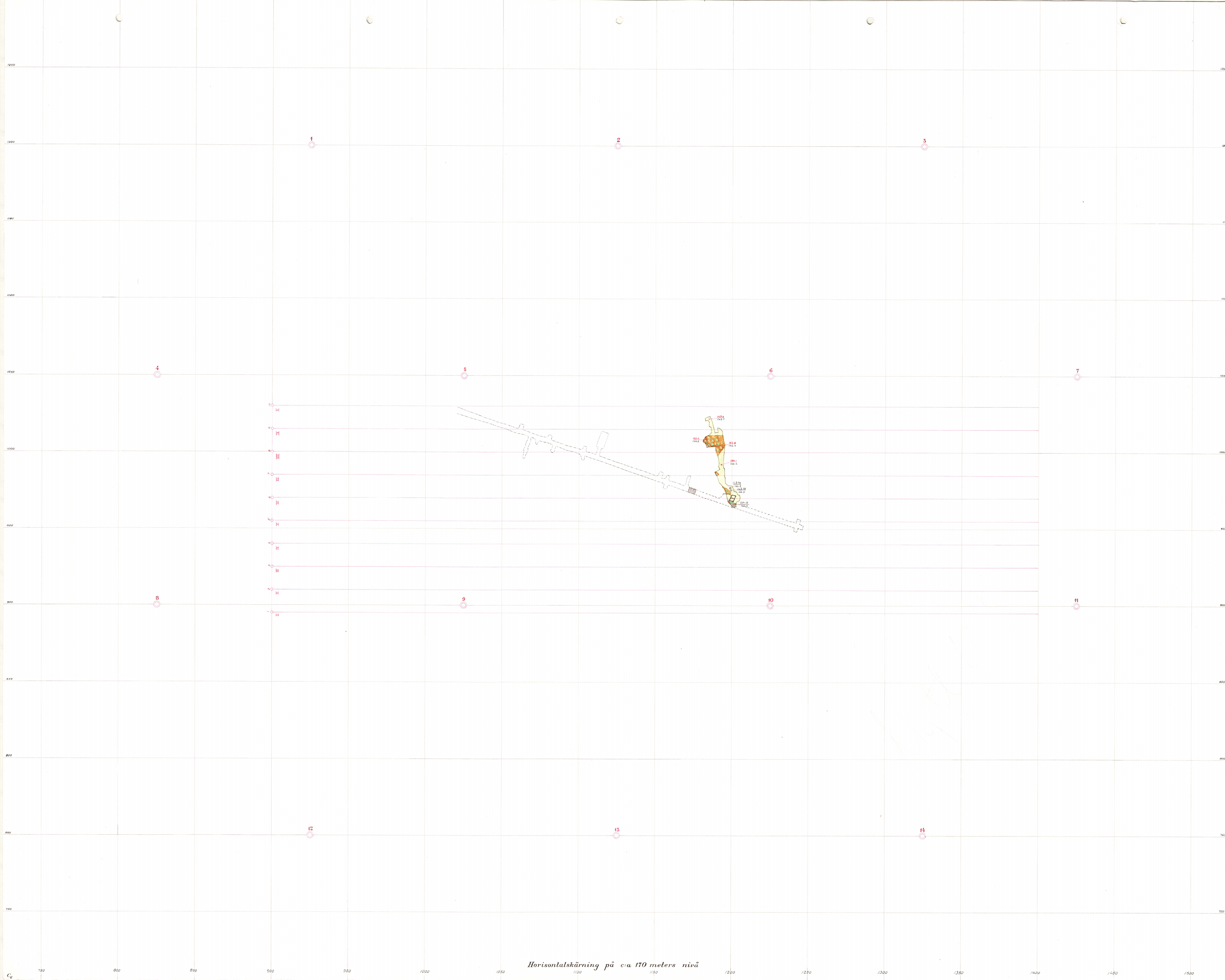
Topografiskt dagblad

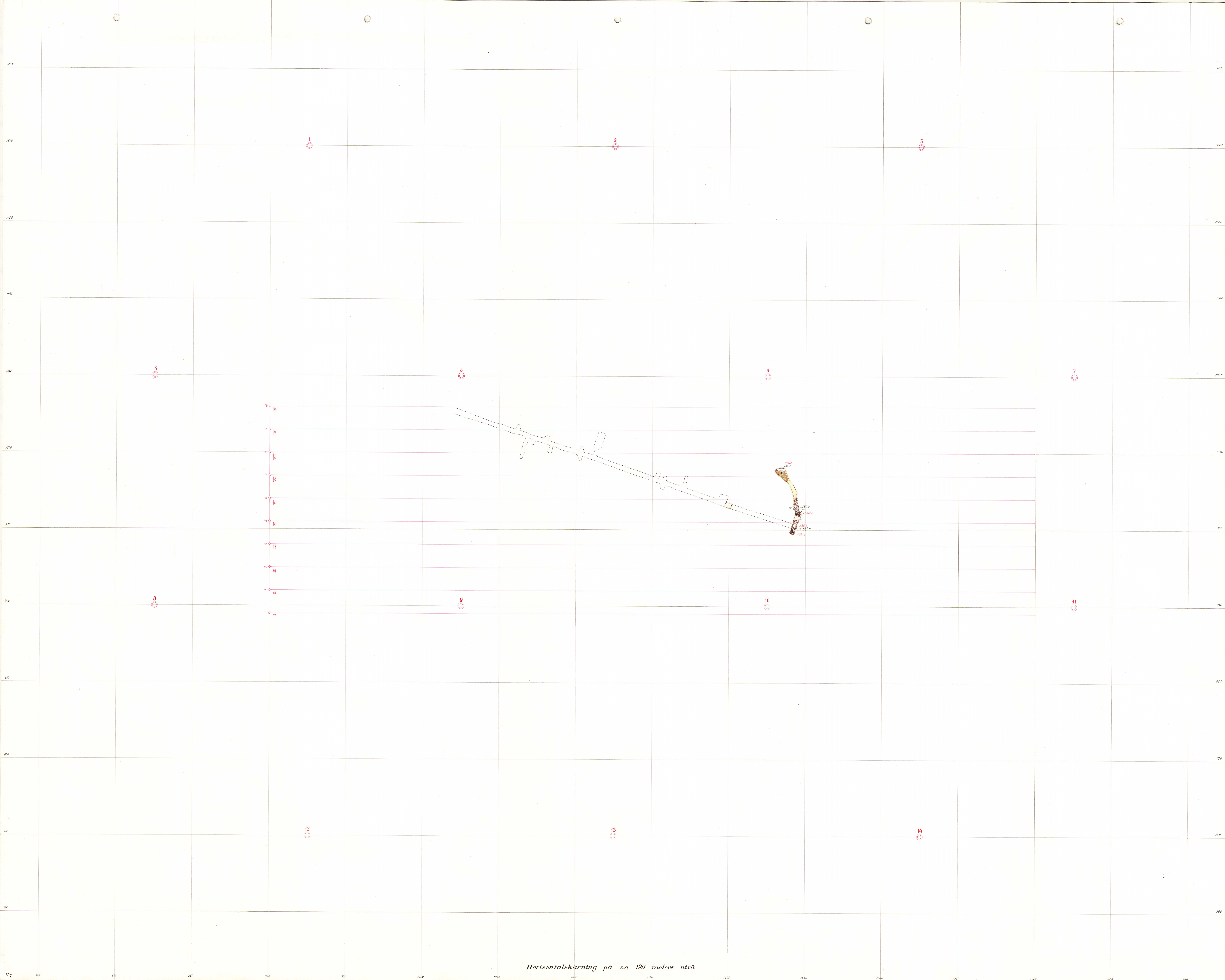

Horizontalskärning på c:a 150 meters nivå

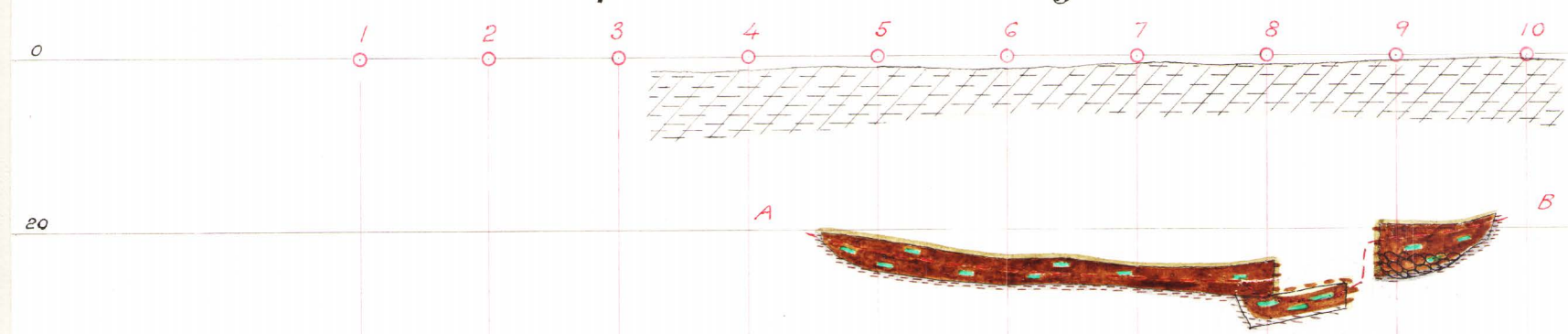
Horizontalskärning på c:a 170 meters nivå

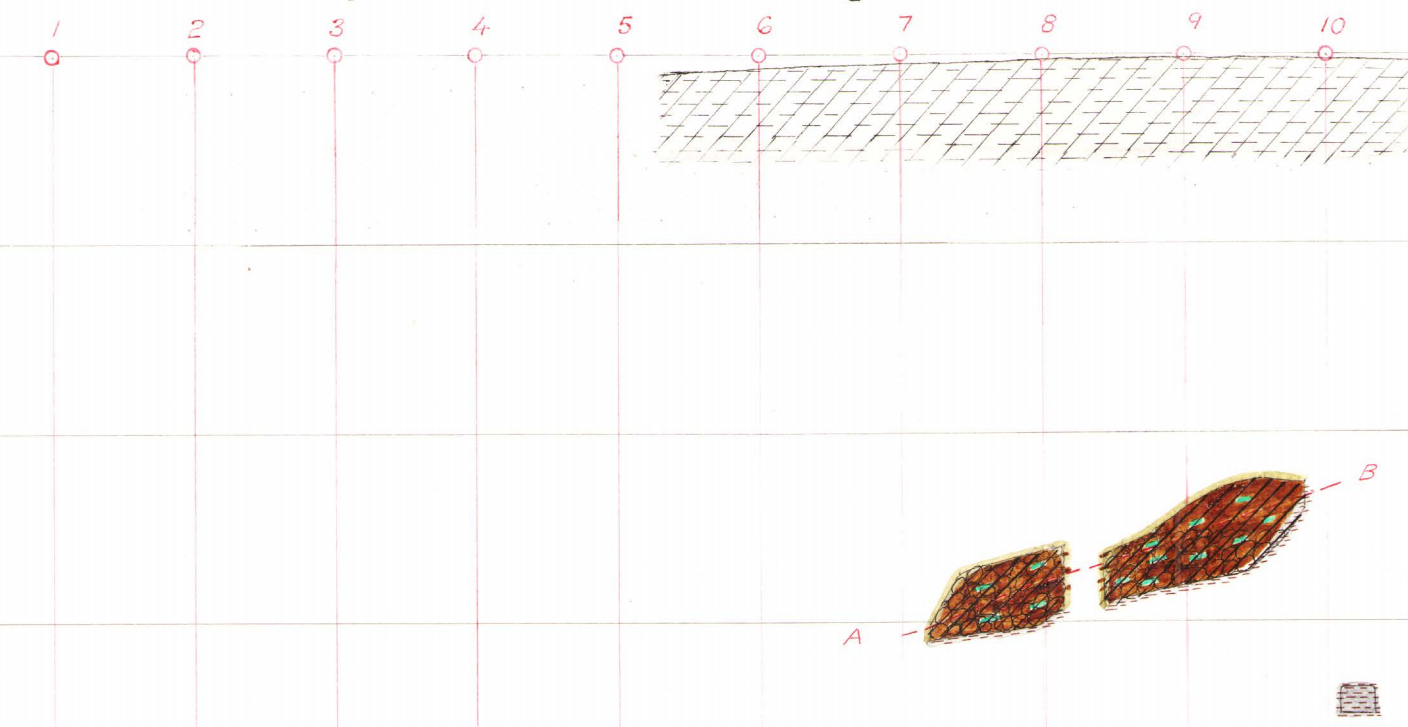
Horisontalskärning på ca 190 meters nivå

Vertikalprojektion

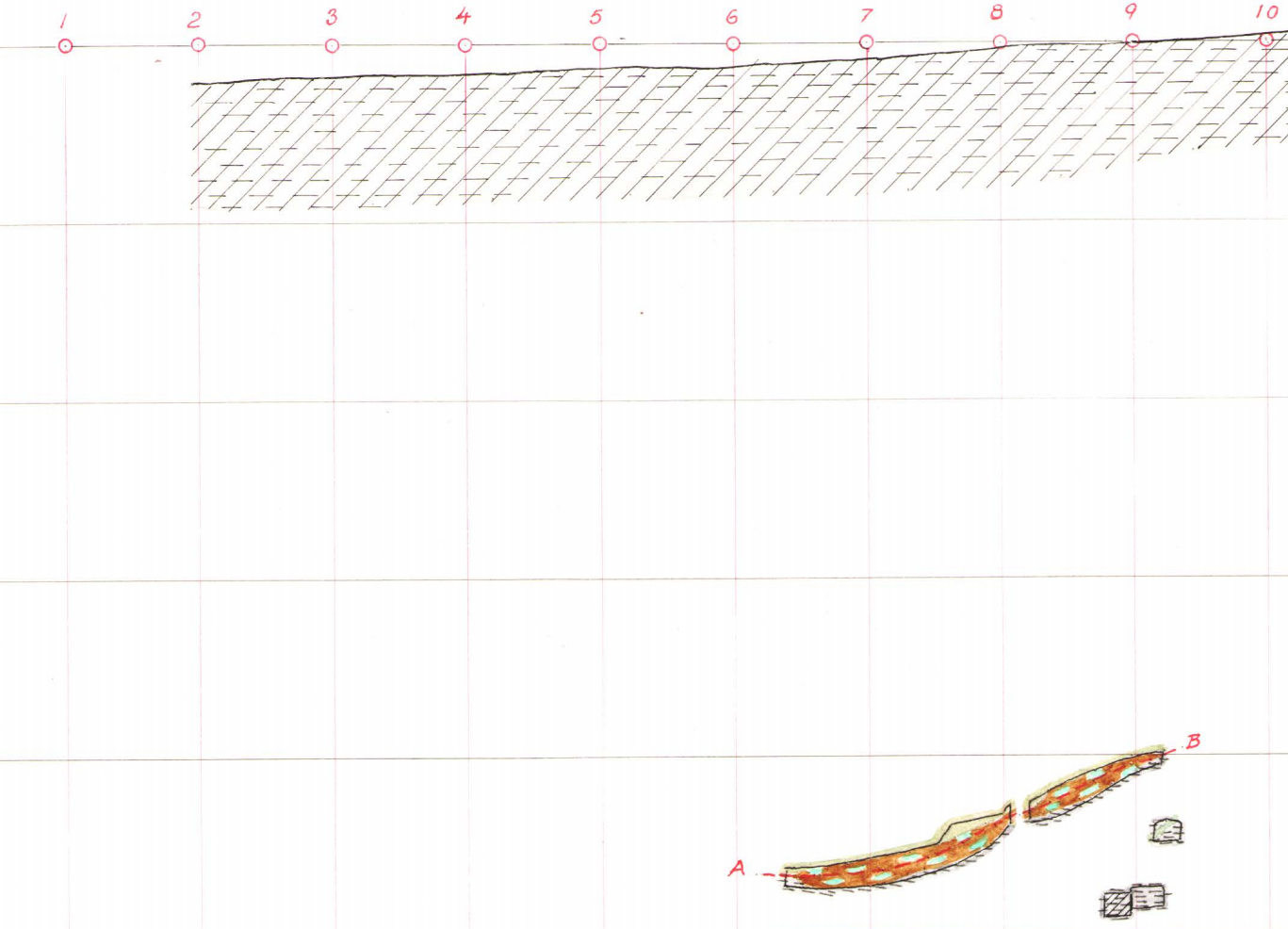
på 1-10 av skärning C-D

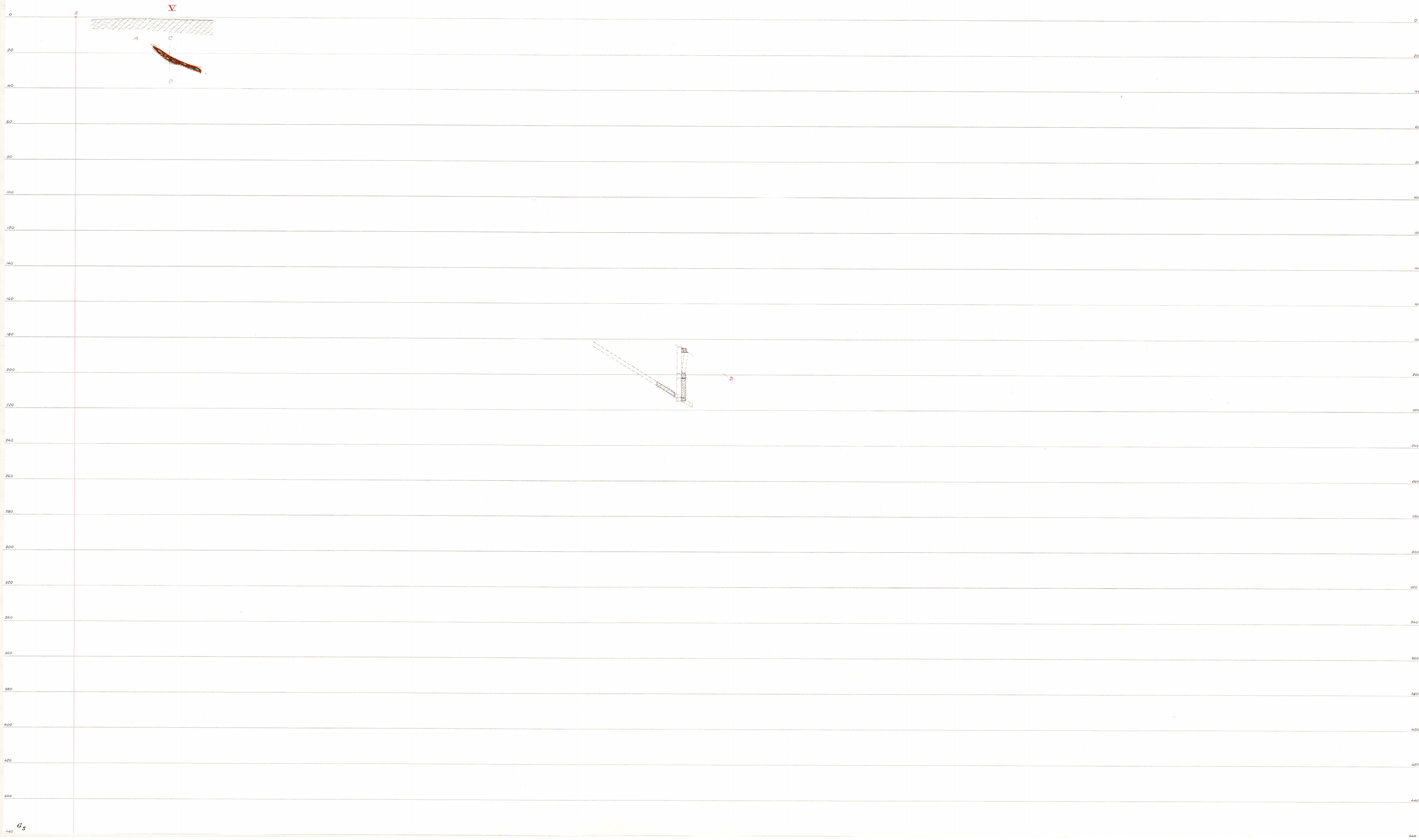
på 1-10 av skärning E-F

på 1-10 av skärning G-H

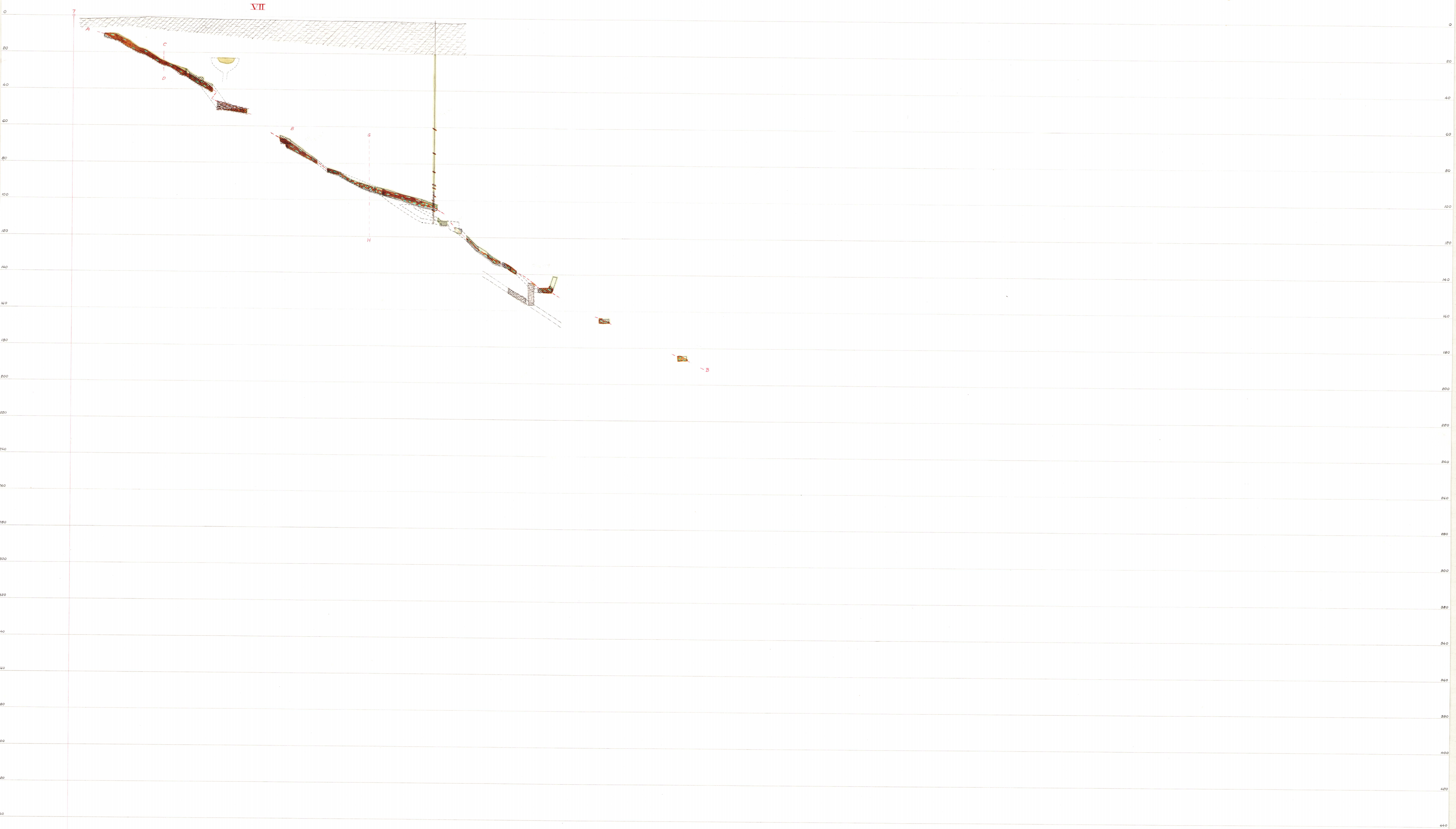
Vertikalskärning

Vertikalskärning

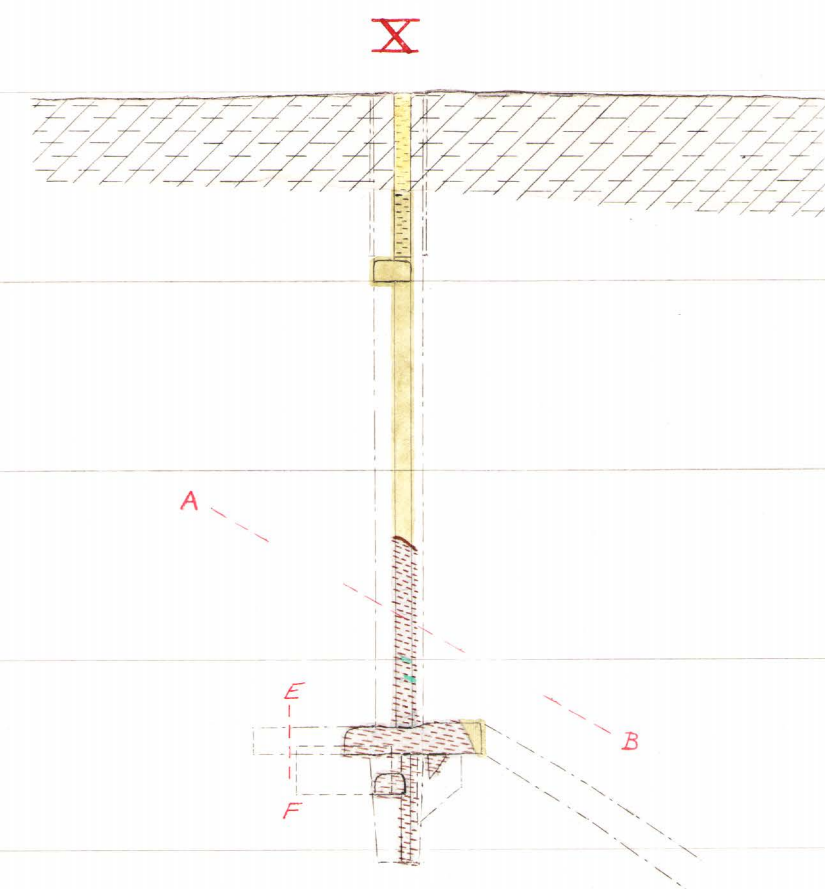
Vertikalshärning

Vertikalskärning

Vertikalskärning

Vertikalskärning

Borrhålsskärningar.

